

[Skjærbæk.]

han har Ferie, og det vil være mere praktisk for ham at dele Ferien, hvis han kan blive enig med Arbejdsgiveren derom. Dette udelukker Lovforslaget ved sin Formulering, og det er en alvorlig Fejl.

Jeg skal dernæst bemærke, at vi har været særlig betænkelige ved, at Lovforslaget, som det forelaa, ogsaa skulde gælde Søfartens Folk, og vi havde stillet et Ændringsforslag til § 8, som tog Sigte paa at gøre Reglerne mere smidige paa dette Punkt. Der er senere fra Flertallet, med Tilslutning baade af Ministeren for Handel, Industri og Søfart og Socialministeren, stillet et Ændringsforslag under Nr. 16, der dækker, hvad vi i den Henseende har ønsket, og det kan vi altsaa tiltræde.

Jeg skal endnu bemærke, at der ogsaa er andre Virksomheder, med Hensyn til hvilke man efter vor Mening kunde have taget under Overvejelse at indskrænke Lovens Regler, nemlig over for ganske smaa Virksomheder i Detailhandel og Haandværk, hvor man nok i Teorien kan opstille, at Mesteren eller Chefen i Forretningen kan tage sin Ferie, naar han vil, medens Arbejderen maa tage den, saaledes som det er fastslaaet i Loven. De virkelige Forhold dækker imidlertid ikke dette. Der kan være mange smaa Forretninger, hvor det kan blive en alvorlig Kalamitet, at der skal gives Ferie efter de stive Linier, Lovforslaget har. Da vi imidlertid ikke har ment at kunne angive en rimelig Begrænsning paa dette Punkt, har vi maattet overlade dette Spørgsmaal til Administrationens nærmere Udformning.

At der bliver Vanskeligheder med mange Enkeltheder, anser jeg for givet; den ærede sidste Taler nævnte nogle Tilfælde, der kunde nævnes adskillige andre, hvor det vil kunne blive meget vanskeligt administrativt at udforme Reglerne saaledes, at de kan blive til Gavn for Arbejderne og til mindst mulig Gene for Arbejdsgiverne.

Vi har stillet et enkelt Ændringsforslag, som jeg gerne vil gøre en Bemærkning om. I Forbindelse med den nævnte Ændring af § 4 har vi foreslaaet, at Arbejdsgiveren skulde give Meddelelse til Arbejderen om Feriens Begyndelse senest en Uge før. Vi har ment, det var en rimelig Regel, som var til Gavn for begge Parter, men heller ikke dette er accepteret af Flertallet.

Jeg sagde til at begynde med, at det Feriekrav, som vi i og for sig alle anser for berettiget, ikke kan føre til at indrømme Ferie i alle mulige kortvarige Arbejdsfor-

hold, og jeg vil gerne i denne Sammenhæng sige et Par Ord til den ærede Ordfører for Flertallet (Chr. Jensen), som paaberaabte sig de Regler, der gælder Statens og Kommunens Tjenestemænd. Det er netop det, vi har prøvet paa at vise, baade under Forhandlingerne i Udvalget og ved de Ændringsforslag, vi har udformet, at det Synspunkt kan ikke lægges til Grund, naar det drejer sig om ganske kortvarige Arbejdsforhold. Thi det, Stat og Kommune gør, er, at de indrømmer Ferie til de Arbejdere, som har fast Arbejde; derom er der ikke nogen Uenighed mellem Det konservative Folkepartis Repræsentanter og Flertallet. Det er først, naar vi kommer til alle Haande kortvarige og tilfældige Arbejdsforhold, at vi mener, man gaar ud over, hvad der er en rimelig Opgave for Lovgivningsmagten.

Vi kan ikke se, at der er nogen Statsinteresse i at lovfæste Ferie i alle saadanne Forhold; paa andre Omraader, hvor Ferie er indrømmet, f. Eks. i Lærlingeloven og i Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper, har man da heller ikke indrømmet Ferie paa Grundlag af en ganske kort Virksomhed. I saadanne Forhold vil de her foreslaaede Lovbestemmelser komme til at virke som et Løntillæg; denne Merudgift kan nogle Steder Virksomhederne vælte over paa Forbrugerne, andre Steder maa Virksomhederne selv bære den. Vi mener, at det foreliggende Lovforslag paa dette Punkt er gaaet for vidt, der er nemlig en Fare for, at i samme Grad man presser Lønningerne op, i samme Grad vil man fra Virksomhedernes Side prøve paa at udbygge disse teknisk, og samtidig vil man forcere Tempoet. Begge disse sidste Momenter vil føre til, at der snarere bliver mindre Arbejde at udføre, end der har været hidtil.

Vi mener altsaa, at FerieLovforslaget, saadan som det nu foreligger, paa ingen Maade vil kunne faa nogen beskæftigelsesmæssig Betydning, men snarere kan føre til, at man vil indskrænke Anvendelsen af Arbejdere, hvis man ved en rimelig Kapitalanvendelse kan gennemføre en yderligere teknisk Udformning af Virksomheden, en Rationalisering af den. De ærede Medlemmer, som særlig repræsenterer Arbejderne, vil sikkert vide, at en saadan Vekselvirkning er der mellem Teknikken paa den ene Side og Arbejdet paa den anden Side — Spørgsmaalet er saa, hvem der sejrer i denne Kamp.

Vi mener altsaa ikke, at vi kan stemme for Lovforslaget i den foreliggende Form. Jeg skal med disse Ord anbefale de fra